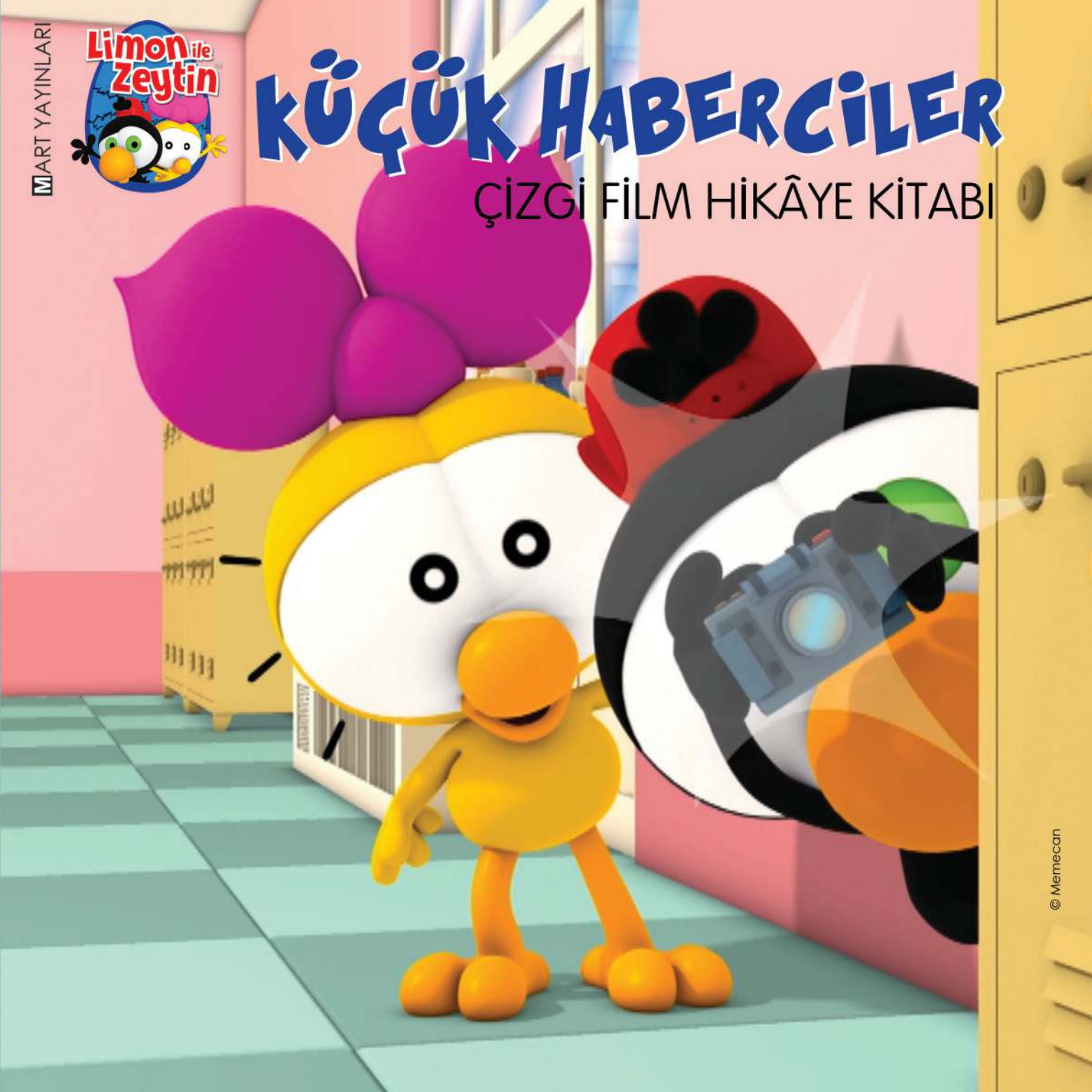
MART YAYINLARI

Limon ile Zeytin

KÜÇÜK HABERCİLER

ÇİZGİ FİLM HİKÂYE KİTABI

© Memecan

Limon ile Zeytin™

KÜÇÜK HABERCİLER

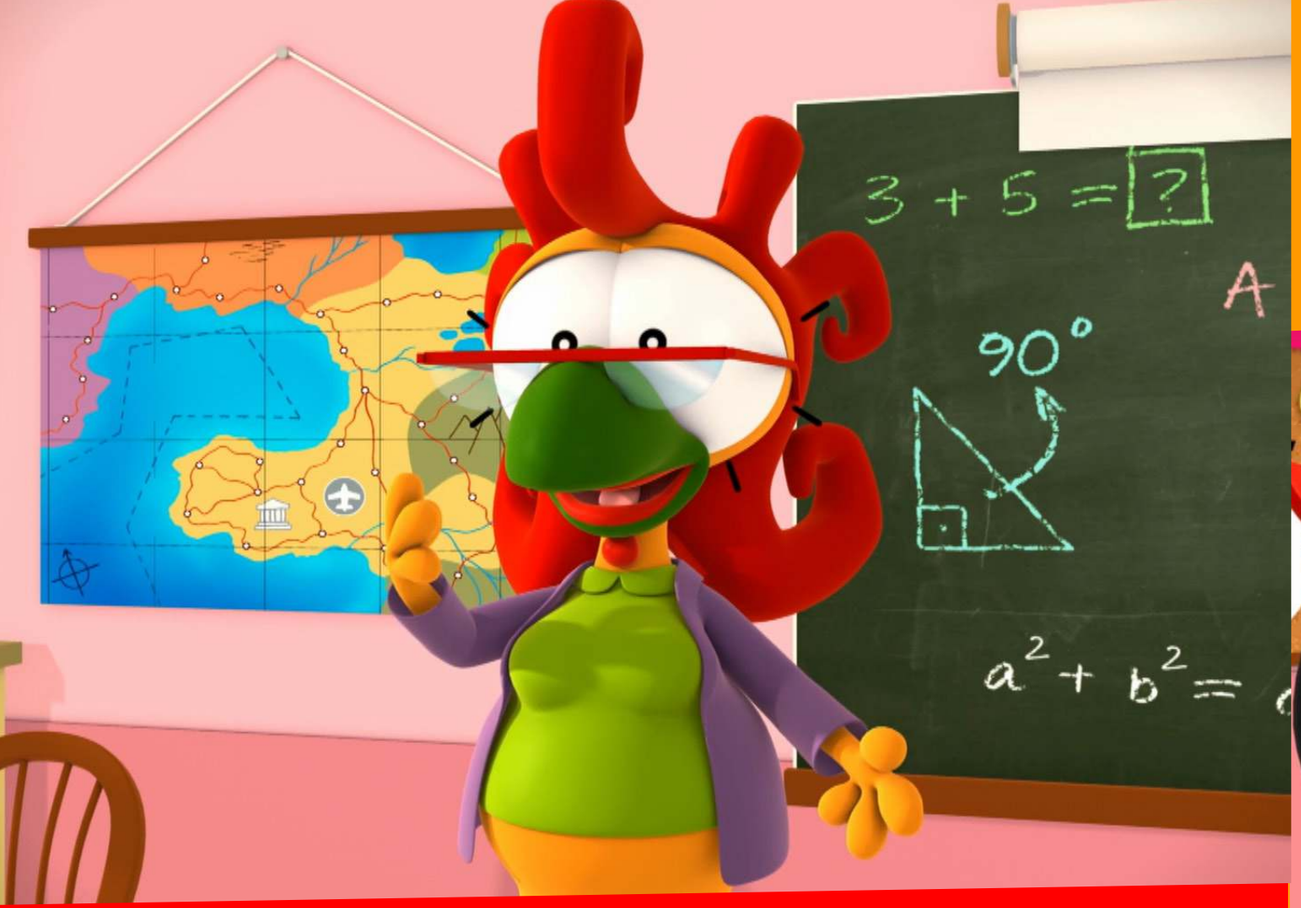

Copyright © 2016 Salih Memecan

Uyarlayan: Erge Özcan

Mart Ajans Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti. İstiklâl Cad. No: 86/6, 34435 Beyoğlu / İstanbul, Telefon: (212) 243 1534, Sertifika No: 13684

sizinkiler.com facebook.com/sizinkiler twitter.com/limonilezeytin instagram.com/limonilezeytin

Limon ile Zeytin son dersteydi. Öğretmen tam dersi bitirecekken birden: “Ah! Az daha unutuyordum çocuklar. Bugün okul gazetemiz çıkıyor.” diye duyurdu. Sonra da açıklamasına devam etti. Gazetenin, içinde haber yazma isteği olan ve gazeteciliğe merakı olan küçük habercilere ihtiyacı vardı. İlgilenenlerin gün içinde okul gazetesi ofisine başvurması gerekiyordu.

Bu duyuru hem Zeytin'i hem de Limon'u oldukça heyecanlandırmıştı. Bu harika bir fırsattı! Limon ile Zeytin’den daha iyi habercilik yapabilecek kim vardı ki zaten? Limon ile Zeytin coşkuyla, tek bir ağızdan bağırdı: “O zaman Limon ile Zeytin haber peşindeee!”

İki kafadar haberci olmanın ne kadar eğlenceli bir şey olabileceği konusunda hayal kurmaya başladı. Hayallerinde Limon, “Çatlak Haber” isimli bir ana haber bülteninin spikeriydi. Büyük bir ciddiyetle haberini sunan Limon, haber detaylarını almak için muhabirine bağlanıyordu. Tabii ki bu muhabir Zeytin'den başkası değildi!

Bu hayalin ardından Limon ile Zeytin daha da heyecanlanmıştı. Okulun yeni habercileri olmaya kararlı olan Limon ile Zeytin sessizce okul gazetesi ofisine girdiler. İçeride kafasında gözlüğü ile pür dikkat çalışan iri yarı bir adam vardı. Adam kendini işine o kadar kaptırmıştı ki, çocukların içeri girdiğini fark etmemişti bile.

Daha fazla dayanamayan Limon, adama kendilerini fark ettirmek için nazikçe öksürdü. Öksürüğü duyunca kendine gelen adam, karşısında çocukları görünce oldukça şaşırdı. “Ayy çocuklar sizi fark etmemişim!” dedi. “Niye gelmiştiniz?” Zeytin kendinden emin bir şekilde durumu açıkladı: “Kalemine güvenen haberciler aradığınızı duyduk...” Limon da arkadaşına destek verdi: “Evet! İşte onlar biziz!”

Adam da kendini tanıttı. “Ben Proto.” dedi. “Haber Şefi Proto! Atiğim, tetiğim, çeviğim ve daima haber peşindeyim. Ee, daha ne olsun?” Zeytin bu, durur mu? Hemen hınzırca adamın cümlesini tamamladı: “Limon ile Zeytin yeni haberciler olsun!” Limon arkadaşının esprisine gülerken Proto da coşkuyla, “Sizi sevdim çocuklar.” dedi. Limon ile Zeytin'in istekli ve sempatik halleri belli ki adamın hoşuna gitmişti.

Proto, Limon ile Zeytin'in gazetenin yeni muhabirleri olmasını kabul etti; ama bir şartı vardı. Limon ile Zeytin’in o hafta içinde üç adet güzel haber bulması gerekiyordu. Haberleri getirir getirmez iş de onların olacaktı. “Yaşasınnnn!” diye tek bir ağızdan bağırdı Limon ile Zeytin. Artık haberci olmaya yalnızca üç adımları kalmıştı.

Haber bulmak Limon ile Zeytin'in düşündüğü gibi kolay değildi. Limon okulun bahçesindeki bir bankta oturuyor, Zeytin ise bankın önünde dönüp duruyordu. İkisi de kara kara haber olarak ne yazabileceklerini düşünüyordu. Zeytin, “Haber, hadi gel artık!” derken, Limon da: “Ne olabilir? Acaba ne olabilir?” diye kendi kendine konuşuyordu.

Tam bu esnada, Edo'nun sesi duyuldu. Panik içinde olan Edo, yanlarına koştuğu Gakguk ve Akönpokön'e soru soruyordu. “Oso yok! Oso'yu gördünüz mü? Oso'yu gören var mı?” Limon ile Zeytin heyecanla bakıştı. Limon ile Zeytin işte ilk haberlerini bulmuştu! Kaybolan arkadaşlarından daha iyi bir haber olabilir miydi?

Limon ile Zeytin'in haberi okul gazetesinin ilk sayfasından duyuruldu. Sayfada kocaman harfler ile, “Kayıp Çocuk Oso! Oso'nun nerede olduğunu kimse bilmiyor!” yazıyordu. Şimdi geriye yalnızca iki haber kalmıştı. İki ses getiren haber daha bulmaları, Limon ile Zeytin’i okul gazetesinin yeni habercileri yapmaya yetecekti.

Okulun koridorunda yeni haberler bulmak için dolanan Limon ile Zeytin'in birden heyecanla gözleri parladı. Haber karşılarında duruyordu! Fazla kiloları ile bilinen Gülbo, elindeki küçük beden kazağa bakarak ağlıyor; karşısında duran Neyney ve Akide ise gülerek arkadaşlarını izliyordu.

Bunun tek bir açıklaması olabilirdi. İki acımasız kız, kilolu arkadaşlarıyla alay etmek için ona küçücük bir giysi vermiş olmalıydı. Limon ile Zeytin koridordaki dolapların arkasına saklanarak kızların fotoğraflarını çekiverdi. Sonuçta Gülbo'ya yapılan şey çok acımasızcaydı ve bu acımasızlık tüm okula duyurulmalıydı.

Böylelikle Limon ile Zeytin'in ikinci haberi de hazırdı. Limon ile Zeytin'in bu haberi de gazetenin ilk sayfasından duyurulmuştu. "Flaş Haber! Gülbo'ya Hain Sürpriz!" diye başlığı olan haber şu cümleyle devam ediyordu: "Kilo problemi olan kıza verilen küçük kazağın amacı neydi?"

Limon ile Zeytin'in okulun yeni habercileri olmaları için artık yalnızca bir habere ihtiyacı vardı. Ellerinde fotoğraf makinesi ile okulun koridorlarında haber aranan Limon ile Zeytin, son haberi de bir an önce bulmalıydılar. Limon tam sabırsızlıkla, “Off! Son haber de gelsin artık.” demişti ki; Zeytin'in gözleri yandaki sınıfa takıldı. İşte son haber tam oradaydı!

Tüm okulda çalışkanlığıyla bilinen Akönpokön, sınıftaki bir dolabın hemen yanında parmaklarının ucuna kalkıyor, bir yandan seri hareketlerle elini kaldırıp indiriyordu. Demek ki Akönpokön'ün sırrı buydu! Belli ki Akönpokön okulun en hızlı parmak kaldıran çocuğu olmasını bu garip hareketlere ve egzersizlere borçluydu!

Sonunda üçüncü haber de bitmişti. Limon ile Zeytin'in haberci olmak için ihtiyaçları olan son haber de gazetedeki yerini almıştı. Okul gazetesi Limon ile Zeytin’in haberini bir kez daha ilk sayfadan okuyucularıyla buluşturdu: “Kuzey Yarım Küre'nin En Hızlı Parmak Kaldıran Çocuğunun Sırrı Anlaşıldı!”

Proto tarafından kendilerine verilen görevi başarıyla yerine getiren Limon ile Zeytin, artık okulun yeni habercileriydi. Okul gazetesinin ofisinde çalışarak, Proto ile birlikte gazete çıkaracak olan Limon ile Zeytin, hemen işe koyulmuştu. Ofiste Proto ile pür dikkat çalışırken birden kapının dışından sesler gelmeye başladı.

“Bu gürültü de ne böyle?” dedi Zeytin şaşkınlıkla. Dışarıdan öfkeli sesler yükseliyordu. Limon ile Zeytin gibi Proto da dışarıda ne olduğunu fazlasıyla merak etmişti. Kapıyı açtığında, o da ne? Karşısında öfkeli bir kalabalık duruyordu. Neyney, Edo, Oso, Gülbo ve Akönpokön'ün başı çektiği kalabalık, tek bir ağızdan öfkeyle söyleniyordu.

Proto kapının önündeki çocuklara neden kızgın olduklarını sordu. Çocuklar sırayla şikayetlerini söylemeye başladı. “Benim hakkımda yanlış haber yapmışlar.” dedi Neyney. Oso ve Akönpokön de, “Benim de... Benim de...” diyerek arkadaşlarına destek verdiler. Şikayetçi çocukları dinleyen Proto durumu anlamıştı. Belli ki Limon ile Zeytin arkadaşları hakkında doğru olmayan haberler yapmıştı.

Kızgın kalabalıktan Limon ile Zeytin'e dönen Proto, “Çocuklar yanlış haber yapmışsınız.” dedi. Limon ile Zeytin'in ise bu suçlamayı kabul etmeye niyeti yoktu. Sonuçta duyduklarını ve gördüklerini yazmışlardı. Bu haberler nasıl yanlış olabilirdi ki? Limon ile Zeytin’in kendilerini savunmalarını dinleyen Proto gülümseyerek, “Demek ki eksik görüp eksik duymuşsunuz.” dedi.

Proto yanına Edo'yu çağırarak “Kayıp Çocuk Oso” haberinin neden yanlış olduğunu Limon ile Zeytin'e açıklamasını istedi. Edo'nun anlattıkları hayret vericiydi. Edo arkadaşı Oso'yu kayıp olduğu için değil, saklambaç oynadıkları için ve kendisi de ebe olduğu için arıyordu. Limon ile Zeytin anlatılanlara çok şaşırmıştı. Olayı tamamen yanlış anlamışlardı.

Zeytin, “Bu tamam da...” dedi. “Peki ya Gülbo haberi? O nasıl yanlış olabilir ki?” Bu defa da Gülbo konuşmaya başladı. Çok kısa bir süre önce bir kardeşi olduğunu ve Neyney ile Akide'nin de küçük kazağı, yeni doğan kardeşi için hediye ettiklerini söyledi. Yani ortada ne alay etme ne de hain bir plan vardı.

Limon ile Zeytin artık iyice şaşkınlık içindeydi. “Peki ya Akönpokön haberi?” diye sordu Zeytin, “O da mı yanlış yani?” Akönpokön hemen atılarak, “Tabii.” dedi. “O gün en hızlı parmak kaldıran çocuk olmak için antreman yapmıyordum. Sadece parmak ucuma çıkıp elimi uzatarak dolabın üstündeki kitabı almaya çalışıyordum.”

Duydukları karşısında çok utanan Limon ile Zeytin, yaptıklarından oldukça pişman olmuştu. Farkında olmadan arkadaşlarını kızdırmış ve üzmüşlerdi. Önlerine bakarak utançla onlardan özür dilediler. Özrü duyan kalabalık birden sakinleşmiş, ortalık ise durulmuştu. Çocukların pişmanlığını gören Proto gülümseyerek, “Bu da size ders olsun!” dedi. “Bundan sonra bilgi kontrolü yapmadan haber yapmak yok. Anlaştık mı?” Limon ile Zeytin tek bir ağızdan, “Anlaştık.” diye bağırdı.

Proto, küçük habercilerine yarınki gazete için haberlerinin hazır olup olmadığını sordu. Limon ile Zeytin sırıtarak birbirlerine baktı. Yarınki haberlerinin ne olacağını çok iyi biliyorlardı. Zeytin hınzırca, “Hazır.” dedi. “Şöyle olacak: Yanlış Haber Yapan İkili Ortalığı Birbirine Kattı!” Limon da haber başlığını devam ettirdi: “ Limon ile Zeytin Çok Pişman!” Herkes coşkuyla kahkaha atmaya başladı. Olay tatlıya bağlanmış, Limon ile Zeytin ise doğru haber yapmanın önemini anlamıştı.

Haberler gerçek mi?

Limon ile Zeytin okul gazetesinin yeni muhabirleri olmayı çok istemektedirler; fakat bunu gerçekleştirmek için bir hafta içinde üç adet ilginç haber bulmaları gerekmektedir. Bakalım Limon ile Zeytin aradıkları haberleri bulabilecekler mi?

ISBN 978-605-9987-46-2
5,50.-TL
9 786059 987462

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkında yönetmeliğin 5. maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.